

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Civilni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2023:II.CP.1543.2022

Evidenčna številka: VSL00068276

Datum odločbe: 25.07.2023

Senat, sodnik posameznik: Polona Marjetič Zemljič (preds.), Barbara Žužek Javornik (poroč.), Metoda Orehar Ivanc

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO - PRAVO EVROPSKE UNIJE

Institut: ničnost kreditne pogodbe - kredit v *CHF* - posojilo v tuji valuti - potrošniški kredit - valutno tveganje - pojasnilna dolžnost banke - kršitev pojasnilne dolžnosti - nepošten pogodbeni pogoji

Zveza: ZVPot člen 24, 24/1

Jedro

Iz odločb Ustavnega sodišča izhaja, da pojasnilo potrošniku o vrstah kredita, ki jih banka odobrava, primerjalna predstavitev drugega kredita v EUR, opozorilo o možnostih bodočega (neugodnega) nihanja tečaja in tuje obrestne mere oziroma grafična predstavitev preteklih nihanj tečajnega razmerja, opozorilo na možnost spreminjanja mesečne anuitete in glavnice kredita v posledici valutnega tveganja, fiksni izračun bodočih obrokov na temelju aktualnega tečaja (da bi naredila izračune v primeru velikega zvišanja tečaja *CHF* toženka ne zatrjuje), da banka ni "reklamirala" kredite v *CHF*, pogodbeno določilo o valutnem tveganju, čas za razmislek pred sklenitvijo kreditne pogodbe, možnost konverzije kredita v evrskega in opozorilo notarja na pravne posledice sklenjene pogodbe, ne zadoščajo za izpolnitev standarda pojasnilne dolžnosti, ki se zahteva od ponudnika posojil v tuji valuti.

Banka ima profesionalno vedenje in izkušnje, zato bi se morala zavedati nepredvidljivosti gibanja tečaja ter posledične tveganosti ponujenega bančnega produkta. Poznati bi morala lastnosti valute, v kateri je ponujala kredite, in kot finančnemu strokovnjaku bi ji moralo biti znano dejstvo, da je gospodarska kriza, ki povzroči močnejša nihanja tečajev valut v dolgoročnem obdobju, del običajne dinamike ekonomskega cikla.

Izrek

I. Pritožbi se ugotovi in se izpodbijana sodba spremeni tako, da se glasi:

"I. Ugotovi se, da sta nična pogodba o dolgoročnem deviznem kreditu v *CHF* št. ... z dne 21. 2. 2008 in notarski zapis opr. št. SV 01/08 z dne 22. 2. 2008, ki vsebuje sporazum o zavarovanju denarne terjatve po členu 42 SPZ.

II. Ugotovi se, da je vknjižba hipoteke pri nepremičninah ID znak 0000-742-2 in ID znak 0000-742-4, ki je bila ustanovljena v korist tožene stranke na podlagi notarskega zapisa SV 95/08 za zavarovanje terjatve tožene stranke v višini glavnice 218.000,00 CHF s pripadki, neveljavna in se izbriše.

III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti njene pravdne stroške v znesku 3.216,32 EUR, v roku petnajst dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi."

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti 732 EUR stroškov pritožbenega postopka v roku petnajstih dni od prejema te sodbe, od tedaj dalje do plačila skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Obrazložitev

1. Tožeča stranka (tožnica) je s toženo stranko (toženka) 21. 2. 2008 sklenila pogodbo o dolgoročnem deviznem kreditu v švicarskih frankih (*CHF*), in sicer v višini 218.000 CHF z dobo vračila 30 let (Kreditna pogodba). S tožbo uveljavlja ničnost Kreditne pogodbe in v zvezi z njo sklenjenega notarskega zapisa ter izbris hipoteke, ki je bila vknjižena na njenih nepremičninah zaradi zavarovanja terjatve banke po Kreditni pogodbi. Sodišče prve stopnje je tožbeni zahtevek v celoti zavrnilo in tožnici naložilo plačilo 2.700 EUR stroškov postopka toženke.

2. V pritožbi zoper navedeno sodbo tožnica uveljavlja vse pritožbene razloge iz 318. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP) in predlaga, naj višje sodišče spremeni odločitev prvostopenjskega sodišča tako, da tožbenemu zahtevku v celoti ugodi, podrejeno naj jo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Graja zaključek, da je toženka izpolnila svojo pojasnilno dolžnost. Kot kreditojemalec bi morala prejeti pojasnila, kako bo dejstvo, da mora posojilo vračati v tuji valuti, vplivalo na njen ekonomski položaj v celotni dobi vračanja kredita. Valutno tveganje bi ji morala toženka predstaviti na način, da bi lahko predvidela uresničitev "slabega scenarija" in se zavedala, da lahko zaradi spremembe referenčne obrestne mere in/ali zaradi spremembe tečajnega razmerja CHF/EUR kredit, ki je bil ob sklepanju pogodbe ugoden, postane zanjo neugoden. Sodišče je le nekritično sledilo izpovedim bančnih uslužbencev, za katere je jasno, da so izpovedovali, kot od njih pričakuje delodajalec - toženka. Napačna sta tudi zaključka, da jo je glede posledic sklenitve Kreditne pogodbe informiral notar ter da se povprečen potrošnik zaveda, da v zameno za nižjo obrestno mero pri kreditu v tuji valuti sprejme večje tveganje. Kredit ji je bil predstavljen kot ugoden, brez posebnih tveganj, zato se jih ni zavedala. Banka bi morala vedeti, da lahko pride do večjih nihanj in bi morala to možnost deliti s kreditojemalci. Na podlagi svojih dotedanjih življenjskih izkušenj in ob zagotovilih bančne uslužbenke, najmanj pa ob odsotnosti drugačnih informacij (opozoril) s strani toženke, je utemeljeno verjela, da so gibanja tečajev stabilnih valut zgolj minimalna. Bančni uslužbenki sta izpovedovali zgolj na splošno, konkretnega primera se nista spomnili, njuni izpovedbi sta bili medli. Iz njunih izpovedb izhaja, da je šlo zgolj za neka abstraktna, posplošena in nekonkretizirana pojasnila. Pričanje svojih uslužbenk toženka ni podkrepila z nobenimi listinskimi dokazi (pravilniki, navodili za prodajo kreditov v CHF, okrožnice, ipd.), kar kaže, da je vsak uslužbenec kredite v CHF predstavljal, kot se mu je pač zdelo primerno. Priča A. je izpovedala, da o tem, da lahko pride tudi do drastične spremembe v odplačevanju kredita, strank niso opozarjali. Konverzije v evrski kredit si ni

mogla privoščiti, saj bi s tem realizirala vse pretekle izgube, ki so se merile v 10.000 EUR. Banka je na možnost, da njene obveznosti po kreditni pogodbi, in sicer tako mesečne kot tudi glavnica, lahko tudi znatno narastejo, ni opozorila. Zatrjevala je celo, da tveganj ni, oziroma da so ta minimalna. Če bi vedela, da gre za produkt, ki se lahko "pokvari", ga ne bi vzela. Upravičeno je štela, da ji banka česa takšnega niti ne bi ponudila. Da je banka kredite v *CHF* ponujala kot ugodne, brez tveganj, izhaja iz reklamnih letakov, na katerih je bilo navedeno: "Oprite se na trdno valuto". Ob pravilni oceni dokazov, bi moralo sodišče sprejeti sklep, da toženka ni uspela dokazati, da je tožnici na ustrezen način predstavila možna tveganja in dejanske ekonomske posledice prevzetega kredita.

Tožnica izpodbija tudi presojo prvostopenjskega sodišča, da glavni predmet pogodbe ni bil nepošten, o dobrovernosti toženke ter da ni bilo neravnotežja v pravicah in obveznostih pogodbenih strank.

3. Toženka je podala zelo obsežen odgovor na pritožbo. Pritrjuje dejanskim ugotovitvam izpodbijane sodbe ter njenim materialnopravnim zaključkom. Meni, da je pojasnilno dolžnost v celoti izpolnila. V zvezi s tem se sklicuje na sodno prakso Vrhovnega in višjih sodišč, ki je bila izoblikovana v letih 2018 do prve polovice leta 2022, ko je vložila pritožbo¹ (odločbe VS RS I Ips 201/2017, II Ips 137/2018, II Ips 195/2018, VSM I Cp 467/2018, VSL I Cp 1506/2018, VSL I Cp 960/2018, VSL I Cp 188/2018, idr.). Kreditojemalcem ni podajala nobenih napovedi ali zagotovil glede bodočega gibanja menjalnega tečaja in višine mesečne obveznosti. Poučeni so bili ne le glede valutnega tveganja, pač pa tudi glede obrestnega tveganja in glede anuitetnega načina odplačevanja kredita. Povprečno skrben kreditojemalec bi se ob teh opozorilih mogel in moral zavedati tveganj, ki jih s sklenitvijo pravnega posla v *CHF* prevzema. Prav tako bi moral in mogel biti sposoben oceniti ekonomske posledice sklenitve takega pravnega posla za svoje bodoče finančne obveznosti. Tožnica ni uspela prepričati sodišča, da je banka ob sklenitvi kreditne pogodbe vedela ali bi lahko vedela, da bo prišlo do bistvenega in dolgotrajnega padca vrednosti EUR v razmerju do *CHF*. Ker toženka sprememb, ki so se zgodile po sklenitvi Kreditne pogodbe, ni mogla predvideti, logično kreditojemalcev o njih ni bila dolžna obvestiti v času sklepanja pogodbe. Gibanje menjalnega tečaja EUR/*CHF* in referenčne obrestne mere *CHF* - LIBOR, ni predvidljivo za nikogar, niti za banke, kar je prepričljivo obrazloženo v 53. točki izpodbijane sodbe. Zanima, da bi komurkoli zagotavljali, da je *CHF* trdna valuta in se valutno razmerje ne bo spreminjalo, saj banka ni imela in tudi ni mogla imeti vedenja o tem, kako se bo menjalni tečaj gibal v prihodnosti. Nedobrovernosti banki ni mogoče utemeljeno očitati, saj v trenutku sklepanja Kreditne pogodbe ni mogla poznati niti ga s kakršnokoli stopnjo zanesljivosti napovedati ali pričakovati trenutka oziroma sploh obdobja in obsega spremembe valutnega razmerja. Dejavniki, ki vplivajo na spremembe valutnega razmerja, so namreč izven njene sfere. Kreditov v *CHF* toženka ni preferirala. Nemogoče je trditi, da so bile pravice in obveznosti pogodbenih strank Kreditne pogodbe znatno neuravnotežene v škodo kreditojemalke. Razlaga svoje videnje odločbe Ustavnega sodišča RS Up-14/21.

4. Pritožba je utemeljena.

5. Dogovor v Kreditni pogodbi, da toženka tožnici odobri kredit v valuti *CHF* in se obroki vračila kredita izračunavajo v *CHF*, je glavni predmet pogodbe. Šlo je za s strani toženke v naprej pripravljeno, tipsko pogodbo. Direktiva Sveta 93/13/EGS o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (Direktiva) v prvem odstavku 3. člena določa, da pogodbeni pogoji, o katerem se stranki nista dogovorili posamično, velja za nedovoljenega, če v nasprotju z zahtevo dobre vere v škodo potrošnika povzroči znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank. Po drugem odstavku 4. člena Direktive ocena nedovoljenosti pogojev ne sme biti povezana niti z opredelitvijo glavnega predmeta pogodbe niti z ustreznostjo med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago, če so pogoji v jasnem in razumljivem jeziku. Jasnost in

razumljivost v smislu drugega odstavka 4. člena Direktive sta avtonomna pravna pojma pravnega reda EU in je njuna razlaga v izključni pristojnosti SEU. Zato morajo nacionalna sodišča ugotoviti dejstva, ki so v okoliščinah konkretnega primera pomembna za uporabo meril sodne prakse SEU.² V skladu s sodno prakso SEU je za zadostitev zahtevi, da je pogodbeni pogoji sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku, treba v pogodbi pregledno pojasniti konkretno delovanje mehanizma, v katerega spada zadevni pogoji. Ni dovolj, da je normalno obveščen, razumno pozoren in preudaren povprečni potrošnik seznanjen z možnostjo zvišanja ali znižanja vrednosti tuje valute, v kateri je bilo sklenjeno posojilo, pač pa mora biti zmožen oceniti potencialno znane ekonomske posledice takega pogoja na njegove finančne obveznosti. Zato mora biti posojilojemalec jasno obveščen, da s podpisom posojilne pogodbe v tuji valuti prevzema tečajno tveganje, ki ga bo ob devalvaciji valute, v kateri prejema dohodke, morda težko nosil. Banka mora pojasniti mogoče spremembe menjalnih tečajev in tveganja v zvezi s sklenitvijo posojila v tuji valuti.³

6. Sodišče prve stopnje je v zvezi s presojo informacijske dolžnosti toženke ugotovilo:

- da je bila kreditna pogodba napisana v slovnično jasnem in razumljivem jeziku;
- da je bila tožnica s pogodbenimi pogoji in opozorili na tveganja večkrat seznanjena, saj je pred podpisom Kreditno pogodbo prebrala, ponovno ji je bila prebrana na notarskem naroku, na njem je bila tožnica opozorjena na vse pravne posledice Kreditne pogodbe in njenega zavarovanja, izjavila in s podpisom notarskega zapisa je potrdila, da pogodbo in sporazum v celoti razume, se natančno zaveda vseh pravnih posledic in da so pravni posli sestavljeni v skladu z njeno poslovno voljo;
- da je bila tožnici pojasnjena razlika med kreditom v EUR in v CHF, uslužbenka je tožnici predstavila vse kredite ter napravila kalkulacije za kredit v EUR, za željeni znesek kredita v EUR (130.000) tožnica ni bila kreditno sposobna, zato se je referentka skoncentrirala predvsem na pojasnila glede kredita v CHF, banka ni dajala prednosti kreditom v CHF;
- od informativnega sestanka glede kredita do podpisa pogodbe je minilo nekaj mesecev in je imela tožnica čas, da o kreditu dobro razmisli in se po potrebi dodatno informira;
- tožnica je bila seznanjena s tem, da se tečaj lahko neomejeno giba navzgor ali navzdol in podobno tudi obrestna mera LIBOR, a na pojasnilo v zvezi z valutnim tveganjem ni bila osredotočena, ampak je večjo pozornost posvečala višini kredita in višini obrestne mere ter da se je zavedla možnosti spremembe tečaja in imela možnost pretehtati rizike in sprejeti razumno odločitev;
- ob sklepanju kreditne pogodbe takšna nihanja, kot so se zgodila v letih 2011 do 2012 in predvsem v letu 2015, niso bila predvidljiva glede na dotedanje podatke o tečaju CHF/EUR;
- referentka je tožnico seznanila z možnostjo konverzije kredita v evrskega;
- da uslužbenci banke tožnici niso zagotavljali, da je kredit brez tveganj, tudi sami so najemali kredite v CHF, če bi vedeli, da se bo zgodil takšen scenarij, jih gotovo ne bi.

7. Na podlagi teh ugotovitev je sodišče prve stopnje zaključilo, da je toženka pojasnilno dolžnost ustrezno opravila, saj je tožnici v skladu z zahtevo po profesionalni skrbnosti celovito in nedvoumno pojasnila vsa tveganja v zvezi s krediti v CHF, hkrati pa razkrila vse informacije, ki so ji bile kot strokovnjakinji na bančnem področju znane. Uslužbenci toženke kreditateljcev utemeljeno niso opozarjali na možnost

drastičnega nihanja tečaja in jim predstavljali takšne scenarije z grafi ali izračuni, saj tega niso mogli vnaprej napovedati. Od tožnice kot povprečno obveščene, razumno pozorne in preudarne potrošnice je mogoče pričakovati, da se zaveda, da se kredit v EUR in v kredit *CHF* razlikujeta zaradi prevzema valutnega tveganja in da se tečaj *CHF* spreminja, to pa omogoča oceno ekonomskih posledic prevzema valutnega tveganja in je bila zmožna oceniti ekonomske posledice spornega pogodbenega pogoja na njene finančne obveznosti. Imela je možnost sprejeti racionalno odločitev o (ne)najemu kredita v *CHF*.

8. Sodba je sicer skladna s stališči, ki jih je do njene izdaje izoblikovalo Vrhovno sodišče RS⁴ in večinskim stališčem višjih sodišč v zvezi z zahtevki kreditojemalcev za ugotovitev ničnosti kreditov v *CHF*. Vendar pa je VS RS ob upoštevanju sodne prakse SEU in Ustavnega sodišča RS v odločbah II Ips 18/2022 z dne 21. 12. 2022 in II Ips 8/2022 z dne 19. 4. 2023 svoja stališča revidiralo. Z odločbo Up-54/19 je US RS razveljavilo odločbo VS RS II Ips 195/2018, na katero se je oprlo prvostopenjsko sodišče in toženka. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da glede na novejšo sodno prakso povzete ugotovitve prvostopenjskega sodišča, ki jim toženka v odgovoru na pritožbo v ničemer ne nasprotuje, ne omogočajo zaključka o korektno opravljeni pojasnilni dolžnosti toženke in je izpodbijana odločitev materialnopravno zmotna.

9. US RS je na podlagi stališč SEU presodilo, da mora nacionalno sodišče preučiti, ali je bil potrošnik obveščen o vseh elementih, ki bi lahko vplivali na obseg njegove obveznosti in na podlagi katerih lahko presodi predvsem skupne stroške svojega kredita. Kreditojemalcem je treba posredovati takšne informacije, ki zadostujejo za sprejetje poučenih in preudarnih odločitev. Pojasnilo mora vsebovati mogoča nihanja menjalnih tečajev in tveganja, ki so neločljivo povezana s sklenitvijo kreditne pogodbe v tuji valuti. Ni dovolj, da se potrošniku omogoči le, da razume, da lahko glede na nihanja menjalnega tečaja gibanje paritete med obračunsko valuto in valuto plačila povzroči neugodne posledice za njegove finančne obveznosti, ampak mu je treba omogočiti tudi, da v okviru sklenitve kredita v tuji valuti razume dejansko tveganje, ki mu je izpostavljen v celotnem pogodbenem obdobju v primeru velikega znižanja vrednosti valute, v kateri prejema dohodke, glede na obračunsko valuto. Zahteve po preglednosti pogodbenega pogoja ni mogoče izpolniti s tem, da se potrošniku posredujejo informacije, pa čeprav obširne, če temeljijo na domnevi, da bo razmerje med obračunsko valuto in valuto plačila ostalo stabilno ves čas trajanja te pogodbe. Ključno je, da ima povprečni potrošnik pred sklenitvijo kreditne pogodbe na voljo takšne informacije, ki mu omogočajo oceno dejanskega tveganja, ki ga sprejema s podpisom kreditne pogodbe. To so v primeru kreditne pogodbe v tuji valuti izraža predvsem v potencialnem povečanju njegovih kreditnih obveznosti zaradi spremembe tečaja. Kreditodajalec mora pojasniti vsaj vpliv zelo velike depreciacije domače valute in povečanja tujih obrestnih mer na obroke za odplačilo kredita.⁵

10. Tudi VS RS je v zadnjih odločbah pojasnilo, da ni dovolj, da se potrošnik zaveda, da se valutni tečaj lahko spremeni, pač pa mu je treba dati jasno vedeti, da se tečaj lahko znatno spremeni in ima zato tudi nezanemarljive negativne ekonomske učinke. Banka mora kreditojemalca opozoriti, da je stopnja valutnega tveganja visoka, ker so nihanja lahko potencialno velika zlasti v dolgoročnem obdobju in imajo lahko znatne negativne posledice na njegove finančne obveznosti.⁶

11. Ugotovitve prvostopenjskega sodišča ne omogočajo zaključka, da je toženka tožnico pred sklenitvijo Kreditne pogodbe informirala skladno s povzetimi zahtevami sodne prakse. Iz odločb Ustavnega sodišča izhaja, da pojasnilo potrošniku o vrstah kredita, ki jih banka odobrava, primerjalna predstavitev drugega kredita v EUR, opozorilo o možnostih bodočega (neugodnega) nihanja tečaja in tuje obrestne mere oziroma grafična predstavitev preteklih nihanj tečajnega razmerja, opozorilo na možnost spreminjanja mesečne anuitete in glavnice kredita v posledici valutnega tveganja, fiksni izračun bodočih obrokov na

temelju aktualnega tečaja (da bi naredila izračune v primeru velikega zvišanja tečaja *CHF* toženka ne zatrjuje), da banka ni "reklamirala" kredite v *CHF*, pogodbeno določilo o valutnem tveganju, čas za razmislek pred sklenitvijo kreditne pogodbe, možnost konverzije kredita v evrskega in opozorilo notarja na pravne posledice sklenjene pogodbe ne zadoščajo za izpolnitev standarda pojasnilne dolžnosti, ki se zahteva od ponudnika posojil v tuji valuti.⁷

12. Da je tožnico v zvezi s kreditom v *CHF* informirala v obsegu, navedenem v točkah 9 in 10 te sodbe, toženka, na kateri je trditveno in dokazno breme, da je tožnici ustrezno pojasnila tveganja, ki so nastala ob sklenitvi kreditne pogodbe, niti ne zatrjuje. Nasprotno; še v odgovoru na pritožbo zatrjuje, da ni vedela niti ni mogla vedeti, da bo prišlo do velike apreciacije *CHF*, zato kreditorejmalce na to ni bila dolžna opozarjati.

13. Banka ima profesionalno vedenje in izkušnje, zato bi se morala zavedati nepredvidljivosti gibanja tečaja ter posledične tveganosti ponujenega bančnega produkta. Poznati bi morala lastnosti valute, v kateri je ponujala kredite, in kot finančnemu strokovnjaku bi ji moralo biti znano dejstvo, da je gospodarska kriza, ki povzroči močnejša nihanja tečajev valut v dolgoročnem obdobju, del običajne dinamike ekonomskega cikla. Zato mora pri dolgoročnih kreditih v tuji valuti kreditorejmalce opozoriti, da je bodoče gibanje tečaja popolna neznanka in so možne tudi velike spremembe tečaja, ki jim lahko bistveno otežijo odplačevanje kredita.⁸ Tožnica utemeljeno opozarja, da bi jo bila toženka dolžna opozoriti tudi na "črni scenarij". Le tako bi se lahko informirano odločila glede sklenitve Kreditne pogodbe.

14. Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot) v prvem odstavku 24. člena določa, da se pogodbeni pogoji štejejo za nepošteno, če: 1. v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank, ali 2. povzročijo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika, ali 3. povzročijo, da je izpolnitev pogodbe znatno drugačna od tistega, kar je potrošnik utemeljeno pričakoval, ali 4. nasprotujejo načelu poštenja in vesti. To določilo predstavlja implementacijo Direktive in ker potrošniku zagotavlja višje varstvo, ga je treba uporabiti pri presoji vprašanja ničnosti v Sloveniji sklenjenih kreditnih pogodb v *CHF*.⁹

15. Ker toženka ni dovolj transparentno predstavila tožnici posledic Kreditne pogodbe, je izpolnjen zakonski pogoj nepoštenosti pogodbenega pogoja najmanj po 3. alineji prvega odstavka 24. člena ZVPot. Višje sodišče je zato ugodilo pritožbi in na podlagi 5. alineje 358. člena ZPP izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je tožbenemu zahtevku ugodilo. Glede na tako odločitev na navedbe pritožbe v zvezi z dokazno oceno sodišča prve stopnje ne bo odgovarjalo.

16. Sprememba odločitve o glavni stvari je terjala tudi spremembo stroškovne odločitve. Ker je po spremembi v postopku uspela tožnica, ji je toženka skladno s prvim odstavkom 154. člena ZPP dolžna povrniti vse potrebne (155. člena ZPP) stroške postopka. Te je sodišče odmerilo na podlagi stroškovnika na list. št. 178 spisa in skladno z Odvetniško tarifa (OT). Kot potrebne je priznalo vse priglašene stroške, in sicer po 800 točk za tožbo in prvo pripravljeno vlogo, 600 točk za drugo pripravljeno vlogo in 400 točk za tretjo pripravljeno vlogo, 800 točk za prvi narok za glavno obravnavo, po 400 točk za drugi in tretji narok za glavno obravnavo in 150 točk urnine za drugi narok za glavno obravnavo; skupaj 4350 točk, kar ob vrednosti točke 0,6 EUR znaša 2.610, EUR. Materialne stroške je obračunalo po tretjem odstavku 11. člena OT: 2 % od 1.000 točk, od 3350 točk pa 1 %. Od priznanih odvetniških storitev je obračunalo 22 % DDV, ki znese 574,22 EUR. Skupaj znašajo stroški prvostopenjskega postopka tožnice 3.216,32 EUR.

17. Izrek o stroških pritožbenega postopka temelji na prvem odstavku 165. člena ZPP v zvezi s prvim

odstavkom 154. člena ZPP. Ker je v pritožbenem postopku propadla, mora toženka tožnici povrniti stroške, ki jih je imela s pritožbo. Upravičena je do povračila vseh priglašenih stroškov: 1000 točk po tar. št. 22/1 OT in 22 % DDV, to je 732 EUR.

18. Skladno s 313. členom ZPP je sodišče določilo 15 dnevni paricijski rok za plačilo dosojenih stroškov postopka. Če jih toženka ne bo plačala v tem roku, bo prišla v zamudo in bo od tedaj dalje do plačila dolgovala še zakonske zamudne obresti (299. in 378. člen Obligacijskega zakonika).

-----
¹ Pritožba je bila vložena 10. 6. 2022.

² Odločba US RS Up-1181/20 z dne 3. 5. 2023, točka 13 obrazložitve.

³ Sodbe SEU C-186/16 (45., 50. in 51. točka obrazložitve), C-51/17 (77. in 78. točka), C-609/19 (50. do 52. in 57. točka obrazložitve).

⁴ Odločbe VS RS II Ips 201/2017, II Ips 195/2018, II Ips 137/2018, II Ips 197/2018, II Ips 32/2019.

⁵ Odločba USRS Up-1181/20, točki 14 in 16, odločba USRS Up-54/19, točki 18 in 19.

⁶ Sodba VSRS II Ips 8/2022, točki 66 in 67.

⁷ Odločbe USRS Up-1181/20, točka 16, Up-317/21, točka 13, Up-54/19, točka 20.

⁸ Gl. točke 68 do 72 sodbe VSRS II Ips 8/2022.

⁹ Točke 22 do 25 sodbe VSRS II Ips 8/2022.

Datum zadnje spremembe: 23.08.2023